

Arrest

nr. 164 442 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 maart 2016 tot afgifte van een inreisverbod (13 Sexies) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (13 septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Bart VANTIEGHEM die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Marco DUBOIS, die loco E. MATTERNE advocaat verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster zou op 9 mei 2014 zijn aangekomen in Frankrijk. Op 22 september 2015 werd zij te Rijsel in het bezit gesteld van een ontvangstbewijs waaruit blijkt dat zij aldaar een asielaanvraag heeft ingediend.

1.2. Verzoekster werd d.d. 25 oktober 2015 aangetroffen in illegaal verblijf terwijl zij betrapt werd op het aanzetten van ontucht. Het bestuur beval verzoekster diezelfde dag, onder een bijlage 13, het grondgebied onmiddellijk te verlaten. Aan verzoekster werd diezelfde dag, onder een bijlage 13sexies, een inreisverbod opgelegd voor de duur van 3 jaar.

1.3. Verzoekster werd d.d. 20 januari 2016 andermaal aangetroffen in illegaal verblijf terwijl zij betrapt werd op het aanzetten van ontucht. Het bestuur beval verzoekster diezelfde dag, onder een bijlage 13, andermaal het grondgebied onmiddellijk te verlaten.

1.4. Verzoekster werd d.d. 13 maart 2016 een derde maal aangetroffen in illegaal verblijf, terwijl zij betrapt werd op het aanzetten van ontucht. Verzoeker werd diezelfde dag bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. (bijlage 13septies) Dit betreft thans de eerste bestreden beslissing. Aan verzoeker werd diezelfde dag, onder een bijlage 13sexies, een inreisverbod opgelegd voor de duur van 3 jaar. Dit betreft thans de tweede bestreden beslissing.

“REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- ☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Artikel 74/14:

- ☐ *artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken*
- ☐ *artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanzetten tot ontucht.

PV nr 37.L6.012233/2016

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene kan met haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in bezit van het vereist reisdocumenten op het moment van haar arrestatie.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanzetten tot ontucht.

PV nr 37.L6.012233/2016

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van haar arrestatie, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden of van het land waar ze mag verblijven.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanzetten tot ontucht.

PV nr 37.L6.012233/2016

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken.

Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.”

“INREISVERBOD

Aan mevrouw(1), die verklaart te heten(1):

naam: A.

voornaam: B.

geboortedatum: 10.01.1991

geboorteplaats: LAGOS

nationaliteit: Nigeria

wordt een inreisverbod voor drie jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 13.03.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod. Aan de betrokkene werd een beslissing tot

verwijdering betekend op(2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres in België. Er bestaat dus een risico op onderduiken.

Met haar gedrag is betrokkene een gevaar voor de openbare orde: Ze is op heterdaad betrapt voor aanzetten tot ontucht.

PV nr 37.L6.012233/2016.

Het is daarom dat haar geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

☐ voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare te schaden. Gelet op al deze

elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van drie jaar

proportioneel.”

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen het inreisverbod en het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.1. De verwerende partij werpt de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering gericht tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en het reisverbod “op grond van het feit dat het aan verzoekster verboden is zich op het grondgebied te bevinden”.

2.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat verzoekster nadeel ondervindt. De vernietiging van de

bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. De thans bestreden beslissingen besluit tot het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en een reisverbod omdat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, zoals aan haar ter kennis gebracht op 25 oktober 2015 en dat drie jaar geldt. Er werd verzoekster ook geen termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten. Het inreisverbod werd niet opgeheven en is niet opgeschort. Dit motief in de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, waaruit blijkt dat aan verzoekster een inreisverbod werd gegeven op 25 oktober 2015 geldig voor drie jaar. Uit het administratief dossier en de eigen databank van de Raad blijkt niet dat verzoekster een beroep heeft ingediend tegen dit inreisverbod en het vorig bevel, zodat dit besluit definitief is geworden.

2.4. Ter terechtzitting wordt aan de verzoekende partij gevraagd waarom zij alsnog van mening is dat zij thans wel een belang zou hebben bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing, nu zij nog steeds het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod.

Verzoekster betwist op geen enkele wijze dat zij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat niet is opgeheven of opgeschort. Verweerder kan, ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat verzoekster nog steeds in het Rijk verblijft en het voorwerp uitmaakt van een definitief inreisverbod, dat niet werden opgeheven of opgeschort – vast te stellen dat het verzoekster voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het koninklijk besluit (cf. RvS 4 december 2012, nr. 221.633). Voor het overige herhaalt de raadsman van verzoekster een aantal feiten en middelen zoals weergegeven in het verzoekschrift maar geeft hij geen enkel element aan waaruit zou moeten blijken dat verzoekster, niettegenstaande een vorig inreisverbod van 25 oktober 2015, toch een belang kan doen gelden.

Voor zover de Raad kan ontwaren dat verzoekster zou menen alsnog een belang te hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing omdat deze tot gevolg heeft dat zij het grondgebied dient te verlaten waardoor een uitzetting een ernstige schending van artikel 8 EVRM zou impliceren omdat zij een duurzame relatie wil aangaan met een meneer uit Sint-Niklaas, kan zij niet overtuigen omdat zij zich beperkt tot blote beweringen en zij reeds eerder een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod kreeg omwille van haar activiteiten als prostituee.

Gelet op bovenstaande, stelt de Raad vast dat verzoekster het wettelijk vereiste belang bij huidig beroep ontbeert. De door verwerende partij opgeworpen exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

Kamervoorzitter

mevr. S. PIETERCIL,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. PIETERCIL

M.-C. GOETHALS